

شرکت توسعه کشت دانه‌های روغنی (سهامی خاص)

بولتن ماهانه تحقیقات دانه‌های روغنی

(علمی خبری، کشاورزی - دانه‌های روغنی)

سال نهم، شماره ۱۰۵، مرداد ۱۳۹۹

نویسندگان این شماره:

علی زمان میرآبادی
میترا رضائی
صلاح معتمدی
سارا کبیرنتاج
آیدین حسن‌زاده
رضاپور مهدی علمدارلو

فهرست مطالب

- ۱ اهمیت توجه به تولید بذر کلزا در ایران
- ۲ نتایج مقالات جدید کاربردی مربوط به گیاه دانه روغنی کنجد
- ۵ کاشت، داشت و برداشت آفتابگردان
- ۶ بهبودهای حاصل در دانه‌های روغنی به کمک بیوتکنولوژی مدرن (گیاه کلزا-قسمت اول)
- ۱۰ مدیریت بیماری‌های گیاهی با استفاده از روش‌های زراعی
- ۱۱ مدیریت آفات با دام زمینی

بولتن ماهانه تحقیقات

دانه‌های روغنی

زبان: فارسی

نوع انتشار: ماهنامه

صاحب امتیاز: شرکت توسعه

کشت دانه‌های روغنی

وبسایت:

www.Takato.ir

پست الکترونیک:

info@takato.ir

تلفن: ۰۱۱۳۳۴۳۵۳۸۲-۴

تلگرام: @takatoservice

اینستاگرام: takato.genebank

اهمیت توجه به تولید بذر کلزا در ایران

Importance of considering the canola seed production in Iran

بر اساس آمار گمرک، در دوازده ماهه سال ۱۳۹۷ در حدود ۶۰۰ تن بذر کلزا از کشورهای فرانسه، اسپانیا، آلمان، صربستان و امارت متحده (مربوط به سایر کشورهای تولید کننده) به ارزش بیش از ۳۰۰ میلیارد تومان وارد کشور شده است. در صورتیکه میزان مصرف بذر کلزا در هکتار را شش کیلوگرم در نظر بگیریم و سطح زیر کشت کلزا را در سال مذکور حدود ۲۰۰ هزار هکتار فرض

نمائیم، می‌توان نتیجه گرفت به طور تقریبی بذر کلزا وارداتی در سال مذکور تامین کننده نیاز نصف سطوح کشت کلزا در کشور بوده است.

با توجه به برنامه‌های وزارت جهاد کشاورزی مبنی بر توسعه دانه‌های روغنی از جمله کلزا به نظر می‌آید در صورتیکه به واردات بذر کلزا بر اساس میزان سطح در نظر گرفته شده طبق برنامه‌های توسعه‌ای این وزارتخانه عمل گردد، مطمئناً به مقادیر بیشتری از بذور وارداتی در کشور نیاز است و اگر قرار باشد این میزان کسری از محل واردات تامین گردد، با توجه به ضرورت صرفه‌جویی در هزینه‌های ارزی و سایر مشکلات اقتصادی، به نظر می‌آید دولت محترم با مشکلات عدیده‌ای روبرو خواهد شد. لذا پیشنهاد می‌گردد مدیران و مسئولین دلسوز کشور بیش از پیش به مقوله تولید بذر محصولات مختلف از جمله تولید بذر کلزا در کشور اهمیت دهند و در این موضوع از شرکت‌های تولید کننده و خصوصی حمایت بیشتری نمایند. علی‌رغم اینکه پروسه‌های تولید بذر در کشور عموماً به دلیل زمانبر بودن و ریسک‌های بالای تولید با مشکلات متعددی روبرو بوده، با این وجود به جز شرکت توسعه کشت دانه‌های روغنی (به عنوان اولین و تنها شرکت خصوصی تولید بذر دانه‌های روغنی در کشور)، تقریباً هیچ شرکت دیگری در راستای تامین نیاز داخلی کشور گام نهاده است و این شرکت نیز علی‌رغم مشکلات متعدد خود و عدم برخورداری از حمایت‌های شایسته از جانب مسئولین ناظر بر رخدادهای جاری در عرصه تولید بذر، همچنان به مسیر حرکت خود ادامه خواهد داد و امید است با تلاش‌های انجام شده و شرایط کنونی کشور در حوزه ضرورت خودکفایی به تامین نیازهای بذری، در آینده‌ای نزدیک شاهد اتفاقات خوبی در این عرصه باشیم.

انشاله

علی زمان میرآبادی

مدیر تحقیقات و آموزش شرکت توسعه کشت دانه‌های روغنی

نتایج مقالات جدید کاربردی مربوط به گیاه دانه روغنی کنجد

New applied publications on sesame oilseed crop

کنجد (*Sesamum indicum* L.)، گیاهی دانه روغنی یک‌ساله متعلق به خانواده pedaliacea با برگهایی پهن، خودگشن و روز کوتاه است که معمولاً طی ۴۳-۴۶ روز به گل می‌رود. عادت رشدی این گیاه به صورت نامحدود بوده و به همین دلیل کپسول‌ها به صورت یکنواخت نمی‌رسند. دانه کنجد حاوی روغن خوراکی و با کیفیتی است که برای پخت و پز و سالاد استفاده می‌شود. کنجد به دلیل درصد روغن بالا و مطلوب، به پادشاه دانه‌های روغنی مشهور است. روغن کنجد بی‌رنگ و بدون بو و بذره‌های آن حاوی ۶۴-۴۶٪ روغن، ۲۸-۲۰٪ پروتئین، ۱۶-۱۴٪ قند و ۷-۵٪ مواد معدنی می‌باشند (Azam Khan et al, 2020). در این مقاله به بررسی برخی از مطالعات اخیر انجام شده جهت بهبود عملکرد و کیفیت کنجد در زمینه‌های به‌زراعی، به‌نژادی، بیوتکنولوژی و گیاهپزشکی پرداخته می‌شود.

افزایش محتوای روغن و عملکرد دانه کنجد با مدیریت مصرف نیتروژن

اجزای عملکرد و کیفیت محصولات دانه روغنی عمدتاً با مدیریت مواد مغذی در مزرعه تنظیم می‌شوند. جهت ارزیابی تاثیر مدیریت نیتروژن بر عملکرد و اجزای عملکرد کنجد، آزمایشی در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه کشاورزی پیشاور انجام شد (Azam Khan et al, 2020)، طرح آزمایشی مورد استفاده، بلوک کامل تصادفی با سه سطح نیتروژن (۴۰، ۸۰ و ۱۲۰ کیلوگرم در هکتار) و سه سطح روش مصرف نیتروژن (۹۵٪ خاک + ۵٪ محلول پاشی برگ، ۹۰٪ خاک + ۱۰٪ محلول پاشی برگ، ۸۵٪ خاک + ۱۵٪ محلول پاشی برگ) به همراه شاهد بدون مصرف نیتروژن برای تیمار سطح نیتروژن و یک تیمار محلول پاشی با آب به عنوان شاهد روش مصرف نیتروژن بود. اوره به عنوان منبع نیتروژن استفاده شد. نتایج این بررسی نشان داد، کاربرد نیتروژن به مقدار 120 kg ha^{-1} منجر به حصول حداکثر عملکرد بیولوژیک گردید. کاربرد 80 kg N ha^{-1} منجر به بیشترین مقدار کپسول در گیاه، دانه در کپسول و عملکرد دانه شد. همچنین با به کار بردن روش ۹۰٪ خاک + ۱۰ درصد محلول پاشی برگ، بیشترین میزان دانه در کپسول، عملکرد دانه، محتوای روغن و حداکثر عملکرد روغن به دست آمد. همچنین یافته‌های این تحقیق مشخص کرد که **کاربرد نیتروژن به مقدار 120 kg ha^{-1} با روش مصرف ۹۰٪ خاک + ۱۰ درصد محلول پاشی برگ،** بازدهی بهتری از لحاظ محتوای روغن، عملکرد روغن و دانه کنجد دارد.

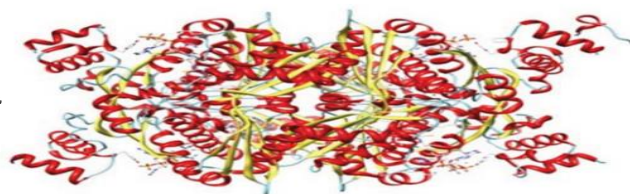
ارزیابی رابطه بین عملکرد دانه و درصد روغن با برخی از صفات مهم زراعی در کنجد

جهت مشخص کردن روابط بین عملکرد دانه و درصد روغن با برخی از صفات مهم زراعی و پیدا کردن اثرات مستقیم و غیر مستقیم آن‌ها روی عملکرد دانه و درصد روغن و نیز انتخاب بهترین ارقام از نظر صفات مختلف، ۹۱ ژنوتیپ کنجد در یک طرح آگمنت در موسسه اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج مورد ارزیابی قرار گرفت (معودی و همکاران، ۱۳۹۸). در این مطالعه ۱۷ صفت کمی از جمله تعداد روز تا جوانه زنی، روز تا شروع گلدهی، تعداد روز از جوانه زنی تا شروع رسیدگی، ارتفاع اولین کپسول از سطح زمین،

ارتفاع بوته، تعداد شاخه فرعی، تعداد کپسول در شاخه‌های فرعی و اصلی، تعداد کپسول در بوته و دانه در کپسول، وزن دانه یک کپسول، وزن صد دانه، وزن یک کپسول، طول و قطر کپسول، درصد روغن، عملکرد بیولوژیک و دانه مورد ارزیابی قرار گرفت. ضرایب همبستگی ساده بین صفات اندازه‌گیری شده نشان داد که تعداد کپسول در گیاه، تعداد کپسول در شاخه‌های فرعی و اصلی، عملکرد بیولوژیک و ارتفاع گیاه، بالاترین همبستگی را با عملکرد دانه دارند. همچنین وزن صد دانه، عملکرد دانه در تک بوته، تعداد کپسول در شاخه اصلی، تعداد کپسول در تک بوته و وزن دانه‌های یک کپسول بالاترین همبستگی را با درصد روغن داشتند. تجزیه علیت نشان داد که تعداد کپسول‌ها در بوته، تعداد کپسول‌ها در شاخه فرعی، عملکرد بیولوژیک و طول کپسول بیشترین اثر مثبت مستقیم را روی عملکرد دانه داشتند و پیشنهاد شد که به‌عنوان شاخص‌های انتخاب برای بهبود عملکرد دانه به کار روند. همچنین وزن دانه‌های یک کپسول، طول کپسول، عملکرد دانه و تعداد کپسول در شاخه اصلی به ترتیب دارای بالاترین اثرات مثبت مستقیم روی درصد روغن دانه بودند. نتایج تجزیه به مؤلفه‌های اصلی نشان داد که شش مؤلفه، مجموعاً ۷۷/۸۲ درصد از تغییرات داده‌ها را توجیه کردند. از لحاظ عملکرد نیز بین ژنوتیپ‌های مورد بررسی تنوع معنی‌داری مشاهده گردید و ژنوتیپ‌های Dulce 101/87، Black c-2-c، Lao hong zhi ma و Bukbak دارای بالاترین عملکرد دانه در بین ژنوتیپ‌های مورد بررسی در بای پلات حاصل از مؤلفه اول و دوم بودند. با توجه به نتایج، می‌توان نتیجه‌گیری کرد که در اصلاح برای هر مؤلفه باید به صفات مرتبط با آن مؤلفه توجه شود به این دلیل که ژن یا ژن‌هایی که تعداد کپسول در یک بوته را کنترل می‌کنند، وزن یک بوته، وزن یک کپسول و صفات دیگر معنی‌دار در این مؤلفه را نیز به احتمال خیلی زیاد کنترل می‌کنند.

همسانه‌سازی، تعیین توالی و بررسی بیوانفورماتیک ژن *CYP81Q1* رقم ایرانی کنجد

شهرت بالای کنجد به دلیل مقاومت بالای آن در برابر اکسید شدن است. مقاومت اکسیداتیو بالای کنجد و خواص منصر به فرد شیمیایی، بیولوژیک و فیزیولوژیک آن عمدتاً به دلیل وجود ترکیبات غیر صابونی سزامول، سزامولین و سزامین می‌باشد. سزامین اصلی‌ترین و بیشترین فورفوران لیگنان دانه کنجد بوده و تولید آن تحت تاثیر آنزیم سیتوکروم P450 یا CYP است. به دنبال افزایش بیان ژن رمزکننده این آنزیم (*CYP81Q1*)، محتوای سزامین در مراحل مختلف توسعه دانه کنجد افزایش می‌یابد. نیری و همکاران (۲۰۱۸)، با هدف همسانه‌سازی، تعیین توالی و بررسی بیوانفورماتیک ژن *CYP81Q1* در رقم کرج کنجد، با توجه به تاثیر افزایش بیان این ژن در بالا رفتن تولید سزامین در کنجد، DNA کل از برگ و ساقه‌های گیاه کنجد رقم کرج استخراج و ژن هدف به وسیله PCR تکثیر شد. همسانه‌سازی ژن در ناقل دوتایی pBI 121 انجام شد و درستی همسانه‌سازی با روش‌های هضم آنزیمی، توالی‌یابی نوکلئوتیدی و PCR، تایید شده و خصوصیات بیوانفورماتیک ژن، مورد بررسی قرار گرفت. نتیجه توالی‌یابی این ژن، تفاوت در ۲۳ نوکلئوتید این ژن در رقم کنجد کرج (شماره دسترسی KP771974.1) را با توالی گزارش شده در بانک ژن NCBI (شماره دسترسی AB194714.1) نشان داد که منجر به ثبت توالی ژن *CYP81Q1* در رقم کنجد ایرانی کرج در این پایگاه شد. این ژن پروتئینی با طول ۵۰۶ اسید آمینه را رمز می‌کند. پروتئین مورد نظر بسیار شبیه به پروتئین ثبت شده در پایگاه اطلاعات NCBI بود.

شکل ۱: ساختار سه بعدی پروتئین CYP81Q1

بررسی شیوع بیماری پوسیدگی زغالی در ارقام کنجد و بافت‌های مختلف خاک

پوسیدگی زغالی از بیماری‌های مهم کنجد در ایران می‌باشد. مرگ گیاهچه، پوسیدگی ریشه و طوقه و بوته میری ناشی از این بیماری می‌تواند باعث کاهش قابل توجه عملکرد شود. عامل بیماری قارچی به نام *Macrophominia phaseolina* می‌باشد. آلودگی در مرحله گیاهچه‌ای باعث پوسیدگی طوقه و مرگ گیاهچه می‌شود (شکل ۲). در صورتی که گیاه بالغ آلوده شود، پائین ساقه گیاه به رنگ خاکستری تا سیاه در می‌آید (شکل ۳). در شرایط مساعد، رشد قارچ به طرف بالای ساقه ادامه یافته و درحالی که ساقه خشک می‌شود، ریز سختینه‌های قارچ به صورت نقاط ریز سیاه رنگ روی ساقه تشکیل می‌شوند (Ngamba et al, 2020). کپسول‌های آلوده قبل از موعد، باز شده و دانه‌های چروکیده نمایان می‌شوند. کاربیسایا و همکاران (۲۰۱۸) طی آزمایشی تنوع موجود در ارقام کنجد و همچنین تاثیر نوع بافت خاک را بر گسترش پوسیدگی زغالی مورد بررسی قرار دادند، نتایج این تحقیق نشان داد که از لحاظ مقاومت به این بیماری در بین ارقام مورد بررسی تنوع معنی‌داری وجود داشته و همچنین شیوع بیماری در خاک‌های لومی شنی بالاترین مقدار را داشته و پس از آن خاک لوم رسی قرار دارد. کمترین میزان شیوع بیماری در خاک‌های رسی مشاهده شد. همچنین آبیاری و وجود رطوبت مناسب در خاک مانع از شیوع قارچ عامل بیماری گردید. از آنجا که *Macrophominia phaseolina* یک قارچ خاک‌زاد است و فعالیت آن بستگی به اکسیژن در دسترس خاک دارد و طی جوانه‌زنی بذر، رقابتی بین گیاه و میکروارگانیسم‌ها ایجاد می‌شود. خاک‌های ماسه‌ای با دارا بودن خلل و فرج بیشتر، توانایی بالاتری در نگه‌داری هوای کافی در بافت خود نسبت به خاک‌های رسی دارند. این مساله می‌تواند یکی از علل شیوع بیشتر پوسیدگی زغالی در خاک‌های لومی - ماسه‌ای در مقایسه با لومی - رسی باشد.

شکل ۳: پوسیدگی طوقه

شکل ۲: مرگ گیاهچه

منابع:

- مسعودی، ب. ارزیابی رابطه بین عملکرد دانه و درصو روغن با برخی از صفات مهم زراعی در کنجد به وسیله تجزیه علیت و تجزیه به مولفه‌های اصلی. ۱۳۹۸. پژوهش‌های زراعی ایران، جلد ۱۷، شماره ۱، صفحات ۹۹-۱۱۰. <https://doi.org/10.22067/gsc.v17i1.69479.99-110>
- Azam, Kh., Shazma, A., et al. Enhancement of sesame oil content and seed yield through nitrogen management. 2020. Int. J. Biosciences | IJB |,16(1): 32-41. <http://www.innspub.net>.
- Hemati, S., Dehghan Nayeri, F. Cloning, sequencing, and bioinformatics study of CYP81Q1 Gene of Iranian sesame (*Seamum indicum* L.) cultivar. 2018. J. Biotechnology, 9(2):277-284.
- Karibasappa, CS., Bharati, N., et al. 2018. Survey for the disease incidence of root rot of sesame caused by *Macrophomina phaseolina* (Tassi.) Goid, in major sesame growing areas of Telangana. J. Pharmacognosy and Phytochemistry, 7(6): 655-657. www.phytojournal.com.
- Ngamba, Z.S., Tusiime, G., et al. 2020. Screening of sesame genotypes for resistance against *Fusarium* wilt pathogen. African J. Agricultural Research, 15(1): 102-112). <http://www.academicjournals.org/AJAR>

کاشت، داشت و برداشت آفتابگردان <i>Helianthus annuus L.</i>				
مرحله آماده سازی و کاشت	آماده سازی زمین: جمع‌آوری بقایای محصول قبلی، شخم عمیق، دیسک سنگین و در صورت امکان دو دیسک عمود بر هم، روتواتور و ماله کشی (جهت یکنواختی عمق کاشت بذر و آبیاری یکنواخت) از جمله مهمترین مراحل آماده سازی زمین آفتابگردان است.	تاریخ کاشت: بهترین تاریخ کاشت زمانی است که درجه حرارت هوا به ۱۰-۸ درجه سانتی گراد رسیده باشد و کشت نباید با تاخیر صورت گیرد که زمان برداشت مصادف با هوای سرد منطقه باشد. میزان بذر در کشت ردیفی با دستگاه ۱۵-۵ کیلوگرم و در کاشت دستپاش ۲۰-۱۵ کیلوگرم در هکتار است.	مشخصات بذر و فواصل کاشت: ۳-۶ سانتی متر عمق کاشت (در خاک‌های سبک تا ۷-۵ سانتی متر) مناسب در آفتابگردان است که می‌توان به وسیله بذرکارهای معمولی و پنوماتیک کشت کرد. فاصله خطوط کشت ۷۵ و در کشت دوم ۶۰-۵۰ سانتی متر و فاصله بوته روی ردیف ۳۰-۲۰ در کشت آبی و ۴۰-۳۰ در کشت دیم می‌باشد.	ارقام و مناطق مناسب کشت: آرماویرسکی ۳۴۹۷ (معتدل سرد)، زاریا (معتدل گرم شمال)، پروگرس (معتدل گرم شمال)، مستر، آذرگل (گرم و مرطوب معتدل)، آل استار، شفق (سرد معتدل)، فرخ (معتدل و سرد، گرم و خشک)، برزگر (کشت اول در مناطق سرد و گرم و مرطوب و کشت دوم در مناطق معتدل)، قاسم (معتدل و سرد، گرم و خشک، گرم و مرطوب)، گلشید (سرد)، گلدیس (سرد و معتدل سرد) نیز سایر ارقام مناسب برای کاشت هستند.
	مرحله داشت	رطوبت: تامین رطوبت کافی در عملکرد نهایی کاملاً حائز اهمیت است، سه هفته قبل از گلدهی تا سه هفته بعد از گلدهی حساسترین زمان به کم آبی می‌باشد که کمبود آب می‌تواند کاملاً خسارت زا باشد. ۷-۶ بار آبیاری نیاز دارد.	خاک دهی و کوددهی: زدن کولتیواتور و خاک‌دهی پای بوته حائز اهمیت می‌باشد چون علاوه بر کنترل علف‌های هرز سبب سله شکنی و خاک‌دهی پای بوته‌ها می‌شود. بر اساس آزمایش خاک ۱۲۰-۶۰ کیلوگرم ازت (در دو مرحله قبل از کاشت و ۸-۶ برگی با کولتیواتور)، ۶۰-۱۲۰ کیلوگرم اکسید فسفر و در خاک‌های شنی و اسیدی به حدود ۱۰۰-۱۵۰ اکسید پتاسیم نیاز است. آفتابگردان، گیاهی مناسب برای تناوب زراعی با گیاهان خانواده بقولات (شبدر، یونجه، لوبیا، سویا و نخود) و غلات (گندم، جو و چاودار) است. به علت سیستم ریشه‌ای متفاوت، کشت‌های بعدی که دارای ریشه افشان هستند، عملکرد بهتری را دارا می‌باشند.	علل پوکی در آفتابگردان: عدم تلقیح به دلیل عدم وجود زنبور عسل (گرده افشانی توسط زنبورها اثر مستقیمی بر عملکرد نهایی دارد)، کمبود آب و رطوبت زمین، کاهش ظرفیت رطوبت خاک در موقع گل دادن، عدم تهیه مناسب زمین و کنترل علفهای هرز، تراکم بالا و عدم کنترل آفات و بیماریها در مزارع
مرحله برداشت	بسته به زودرس و یا دیررس بودن به ۳ تا ۵ ماه زمان احتیاج دارد. زمانی انجام می‌شود که پشت طبق‌ها از سبز به زرد تغییر رنگ دهد و مایل به قهوه‌ای شوند و باید قبل از آنکه به حد کافی طبق‌ها خشک شده باشند صورت گیرد.	در زمان برداشت، رطوبت دانه در حدود ۵۰-۴۰ درصد است بنابراین خشک کردن دانه و رساندن رطوبت به ۹-۸ درصد لازم است در غیر این صورت دچار پوسیدگی می‌شود.	جهت به دست آوردن روغن مناسب باید طبق‌های آفتابگردان کاملاً رسیده باشند چون در طول دو هفته آخر رسیدن طبق‌ها، مقدار ماده خشک در دانه ممکن است ۵۰ تا ۱۰۰ درصد افزایش یابد. برداشت به دو روش مکانیزه و دستی انجام می‌شود. برداشت ارقام پاکوتاه با کمباین و اضافه کرن هد مخصوص برداشت انجام می‌شود. جهت سهولت در برداشت و ریزش برگ‌ها می‌توان از علف کش گراماکسون استفاده کرد.	

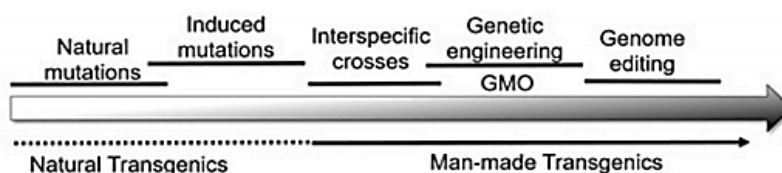
بهبودهای حاصل در دانه‌های روغنی به کمک بیوتکنولوژی مدرن

(گیاه کلزا-قسمت اول)

Oilseed crops improvement with the help of modern biotechnology (canola seed, part 1)

مقدمه:

گیاه کلزا (*Brassica napus* L.) سومین محصول مهم روغنی جهان بوده و در بین آن دسته از محصولات زراعی که هدف اصلاح ژنتیکی بوده‌اند، تاریخچه بی‌نظیری دارد بطوریکه یکی از اولین و پرشتاب‌ترین محصول اصلاح شده بیوتکنولوژیکی است. کلزا توسط تمدن‌های باستانی در آسیا و مدیترانه کشت و از روغن آن برای روشنایی استفاده می‌شد. این گیاه اولین بار ۲۰۰۰ سال قبل از میلاد مسیح در کشور هند کشف و در قرن ۱۳ در اروپا کشت گردید. ارقام اولیه این گیاه کانادایی بوده و به عنوان روان‌کننده در کشتی‌های نیروی دریایی مورد استفاده قرار می‌گرفتند. کلزا تا پایان جنگ جهانی دوم، در کشورهای غربی جهت مقاصد خوراکی مورد بهره‌برداری قرار نمی‌گرفت ولیکن در آن زمان، کمبود چربی و روغن، منجر به بررسی چندین گونه از جمله گل آفتابگردان، گلرنگ، سویا و کلزا به عنوان منبع روغن خوراکی شد. در نتیجه‌ی این بررسی، گیاه کلزا در مناطق وسیعی از غرب کانادا توسط محققین سازگار شد. این سلسله رویدادها نهایتاً منجر به پیشرفت محصول کلزا دانه روغنی و اصلاح آن گردید (Beszterda & Nogala-Kafucka 2019). کنوانسیون تنوع زیستی (CBD)، "بیوتکنولوژی" را به عنوان هر گونه کاربرد تکنولوژیکی از سیستم‌های زیستی، موجودات زنده یا مشتقات آن جهت ساخت و اصلاح محصولات یا فرایندها برای منظور خاص، تعریف کرده است. در حقیقت، بیوتکنولوژی شامل چندین ابزار و تکنیک تولید مواد غذایی و کشاورزی است. با این حال، هنگامی که از تکنیک‌های جدید DNA و زیست‌شناسی مولکولی اعم از انتقال ژن خاص به ژنوم و یا کلون‌سازی گیاهان و حیوانات استفاده می‌شود، بیوتکنولوژی مدرن نامیده می‌شود. بیوتکنولوژی مدرن استفاده از فناوری DNA نو ترکیب جهت تولید میکروارگانیسم‌های اصلاح شده، گیاهان و حیوانات را فراهم می‌کند تا آنها را برای چندین کاربرد، سازگارتر کند (Villanueva-Mejia & Alvarez 2017).

طیف گسترده‌ای از فرآیندهای طبیعی و مصنوعی در راستای تغییر ژنوم گیاه (Duensing et al, 2018)

با وجود اینکه ویژگی‌های مطلوب روغن و پروتئین دانه کلزا مانند کاهش اروسیک اسید و گلوکوزینولات، به کمک روش‌های کلاسیک در طی سال‌های ۱۹۷۰ الی ۱۹۸۰ ایجاد شدند، ولیکن اصلاح کلاسیک بسیار زمانبرتر، غیرهدفمندتر و غیرقابل پیشگویی‌تر از مهندسی ژنتیک مدرن و هدایت شده است. مهندسی ژنتیک گیاه کلزا به دلیل منابع اطلاعاتی ارزشمندی که در سالهای اخیر از خانواده براسیکا ایجاد شده است، بسیار پیشرفت کرده‌است، از این پایگاه‌ها می‌توان به کلکسیون ESTها (www.brassicagenomics.ca/ests)، جمعیت‌هایی که از نظر ژنتیکی نقشه‌یابی شده‌اند (www.brassica.ca) و توالی‌های ژنومی کلزا (www.jic.ac.uk) اشاره کرد. علاوه بر این، *B. napus* ویژگی منحصر به فردی نسبت به سایر گیاهان دارد، این گیاه تطابق ژنتیکی بالایی با گیاه *Arabidopsis thaliana* دارد. آراییدوپسیس گیاهی مدل است که توالی آن به طور کامل شناسایی شده است، تعداد زیادی موتانت و همچنین اطلاعات بسیار وسیعی از آن موجود است. مجموعه‌ی این اطلاعات به همراه کاربرد آسان روش اگروباکتريوم در انتقال ژن به کلزا، موجب گردیده پیشرفت‌های بسیاری در مهندسی متابولیک این گیاه حاصل شود. تاکنون صفات متعددی بواسطه‌ی بیوتکنولوژی مدرن در کلزا اصلاح شده‌اند که در این بخش به برخی از آنها اشاره می‌شود:

۱- کیفیت روغن دانه

روغن کلزا (پس از حذف موفقیت آمیز اسید اروسیک)، به طور عمده شامل پنج اسید چرب، یعنی اسید پالمیتیک (۱۶:۰)، اسید استئاریک (۱۸:۰)، اسید اولئیک (۱۸:۱)، اسید لینولئیک (۱۸:۲) و لینولنیک اسید (۱۸:۳) می‌باشد. در طی دو دهه گذشته، تلاش‌های زیادی برای افزایش محتوای اسید اولئیک انجام شده‌است، زیرا سطح بالاتر اسید اولئیک در دانه‌ها و نتیجتاً روغن، می‌تواند موجب افزایش پایداری اکسیداسیونی شده و مدت زمان ماندگاری را طولانی‌تر کند، علاوه بر این اسید اولئیک دارای اثرات مثبتی چون کاهش کلسترول، سرکوب تشکیل تومور و جلوگیری از بیماری‌های عفونی شریانی است. تاکنون، موفق‌ترین کاربردهای جهش در اصلاح ژن *FAD2* حاصل شده است، این ژن آنزیم اصلی اسید چرب *Desaturase* را کاتالیز می‌کند که منجر به غیراشباع سازی اسید اولئیک می‌شود. گیاه کلزا تتراپلوئید، ۴ نسخه از این ژن بر روی ژنوم خود دارد (Huang et al, 2020). اخیراً، Okuzaki و همکاران (۲۰۱۸) دو گیاه جهش یافته در ژن *BnaFAD2.A5* را با ویرایش ژنوم و به کمک تکنیک CRISPR/Cas9 به دست آوردند که در آن یک گیاه با حذف ۴ جفت باز در ژن مذکور، منجر به افزایش معنی داری در میزان اسید اولئیک نسبت به آن در نوع وحشی شد. در مطالعه‌ی دیگری ویرایش ژنوم با تکنیک CRISPR/Cas9 با هدف ایجاد جهش در هر چهار ژن، منجر به تولید گیاهانی با جهش در دو جایگاه شد. گیاهان حاصل از این تحقیق، افزایش چشمگیری در میزان اسید اولئیک خود نشان دادند (Huang et al, 2020). علاوه بر این دانه‌های گیاه کلزا مدتهاست که به عنوان بستری جهت تولید اسیدهای چرب غیراشباع با زنجیره بلند ($\geq C20$) مانند ایکوزاپنتانوئیک اسید (EPA) و دکوزاهگزانوئیک اسید (DHA) که معمولاً در روغن ماهی یافت می‌شوند، مورد بررسی قرار می‌گیرند. در مطالعه‌ای که اخیراً به چاپ رسیده است محققین گیاه کلزای تراریخت با خاصیت تولید اسید چرب امگا تری به میزان موجود در ماهی، معرفی کرده‌اند. این گیاه با انتقال یک مسیر تراریخته میکروجلبک/مخمر متشکل از هفت مرحله آنزیمی متوالی که اسید اولئیک موجود در گیاه را به اسید لینولنیک و متعاقباً به EPA، اسید دوکوزا پنتانوئیک (DPA) و DHA

تبدیل می‌کند، حاصل شد. این مطالعه همچنین بالاترین سطح DHA دانه را که تاکنون گزارش شده است، توصیف می‌کند و یکی از اولین نمونه‌های یک محصول اصلاح شده ژنتیکی در جهت سلامتی مصرف کننده است (Petrie et al, 2020).

۲- کمیت روغن دانه

بر اساس پیش‌بینی‌های به عمل آمده، نیاز جهانی به روغن گیاهی تا سال ۲۰۳۰ دو برابر خواهد شد، از اینرو افزایش میزان روغن دانه یکی از بزرگترین اهداف اصلاحی دانه‌های روغنی از جمله کلزا است. اسیدهای چرب که جهت بیوسنتز چربی مورد نیاز هستند، از منابع متعددی از جمله تجزیه بیولوژیکی نشاسته، گلیکولیز و تثبیت مستقیم کربن فتوسنتزی به دست می‌آیند، علاوه بر این، این صفت از جمله صفات کمی است که توسط چندین ژن کوچک اثر کنترل می‌شود. از آنجا که استفاده از کربن در گیاهان نه تنها یک کاتابولیسم هماهنگ است، بلکه یک سری مقررات فیزیولوژیکی نیز دارد، ژن‌هایی که بصورت جداگانه دستکاری می‌شوند ممکن است برای تحقق تغییر در کل بیوسنتز TAG کمتر مؤثر واقع شوند، بنابراین بیش بیان تنها یک ژن که کدکننده یک آنزیم در مسیر بیوسنتز اسیدهای چرب و یا TAG است، نمی‌تواند بر افزایش میزان چربی دانه تاثیر چشمگیری داشته باشد. در سال‌های اخیر فعالیت آنزیم‌هایی که توسط فاکتورهای رونویسی (Transcription Factors) در مسیر سنتز اسیدهای چرب کنترل می‌شوند مورد توجه ویژه‌ای قرار گرفته است. در بسیاری از گیاهان عالی تجمع روغن دانه به واسطه‌ی شبکه‌ی تنظیمی بسیار پیچیده‌ای کنترل می‌شود که در میان آنها تنظیمات رونویسی بیشترین تاثیر را بر میزان روغن دارند (Zafar et al, 2019). برای مثال در بررسی بیش بیان فاکتور تنظیمی BnLEC1 در *B. napus*، نتایج نشان داد بیان زیاد این ژن باعث افزایش ۱۶-۷٪ افزایش روغن دانه می‌شود درحالی‌که کاهش بیان این فاکتور، عملکرد روغن دانه را حدود ۱۲-۹٪ کاهش می‌دهد (Elahi et al, 2016). همچنین برخی مطالعات نشان می‌دهد دستکاری تک ژن *WR1* از فاکتور رونویسی *WRINKLED1*، می‌تواند یک استراتژی در تنظیم بیوسنتز اسید چرب باشد. *WR1* با تنظیم کردن بیان ژن‌های پایین دست بیوسنتز اسید چرب، نقش اساسی در رشد جنین ایفا می‌کند. تحقیقات نشان داده است که *WR1* به طور مستقیم به پروموتورهای تعدادی از ژن‌های دخیل در بیوسنتز اسیدهای چرب، از جمله زیرواحد پروتئینی حامل بیوتین کربوکسیل آنزیم ACCase، ACP، *enoyl-ACP reductase*، پیروات دهیدروژناز و *FAD2* متصل می‌شود. بیش بیان *WR1* در کلزا منجر به افزایش مقدار قابل توجه روغن موجود در دانه شده است (Li et al, 2015; Wu et al, 2014). در تحقیقی دیگر مشخص شده است (*Wax Inducer1/Shine1 (WIN1)*) (متعلق به خانواده فاکتور رونویسی *AP2/EREBP*)، نقش مهمی در تجمع موم و چربی در کلزا ایفا می‌کند. همچنین مطالعات نشان می‌دهد بیش بیان *BnWIN1* منجر به تاثیر دوگانه تجمع موم و رشد گیاه بدون تاثیر جانبی منفی در سنتز چربی در شرایط تنش شوری می‌شود که این موضوع نشان دهنده اینست که *BnWIN1* یک فعال کننده رونویسی برای تنظیم بیوسنتز چربی‌های خارج سلولی و داخل سلولی است (Liu et al, 2019).

۳- کیفیت پروتئین دانه

محتوی پروتئین دانه عموماً همبستگی منفی با محتوی روغن دارد و در نتیجه بهبود روغن دانه منجر به کاهش پروتئین آن می‌شود. کروسیفرین (*12S globulins*)، ناپین (*2S albumins*) و اولئوسین اصلی‌ترین پروتئین‌های دانه کلزا هستند. کروسیفرین و ناپین مجموعاً حدود ۷۰٪ از پروتئین دانه کلزا را تشکیل می‌دهند. ناپین‌ها میزان بالاتری از گوگرد و ریشه‌های آروماتیک (اسید آمینه‌های

ضروری) را دارند و بنابراین هدف مهمتری در بهبود پروتئین کلزا هستند. تلاش‌های زیادی جهت مهندسی ژنتیک آلومین 2S از طریق بیان ژن 2S از گیاه Brazil nut در گیاه کلزا و یا بیان آنتی‌سنس کروسیفرین صورت گرفته است. در تمامی موارد گیاهان تراریخت حاصل، ناپین بالاتری در دانه‌هایشان داشتند که منجر به افزایش محتوی سیستین، متیونین و لیزین شد. علاوه بر آن افزایش ناپین سبب کاهش محتوی کروسیفرین شد که می‌تواند نشان دهنده‌ی ارتباط و کنترل تنگاتنگ 12S/2S باشد (Nesi et al, 2008). علاوه بر این، تجاری سازی گیاه کلزا به عنوان منبع پروتئین، از لحاظ داشتن توازن اسیدهای آمینه و محتوی پروتئینی نیز، توجه زیادی را به خود جلب می‌کند. اسید فیتیک (PA) منبع اصلی فسفر در گیاهان است ولیکن به دلیل اثرات منفی آن بر جذب مواد معدنی ضروری، برای انسان به عنوان ماده غیر مغذی محسوب می‌شود. PA هضم نشده باعث اتروفاکسیون (غنی شدن آب از مواد غذایی) می‌شود که به طور بالقوه زندگی آبزیان را تهدید می‌کند. PA حدود ۲-۵ درصد در دانه کلزا دانه روغنی و توسط مسیرهای پیچیده‌ای که شامل چندین آنزیم هستند سنتز می‌شود. در مطالعه‌ای که در سال ۲۰۲۰ انجام شده، جهش‌زایی و در پی آن خاموش کردن سه پارالوگ *BnITPK* به کمک CRISPR/Cas9، منجر به ایجاد رقم کلزا بهاره با افزایش میزان فسفر و کاهش PA شد. این جهش‌ها می‌توانند با افزایش کیفیت پروتئین، بدون ایجاد تأثیر منفی بر محتوای روغن، نقطه عطف مهمی در اصلاح کلزا باشند (Sashidhar et al, 2020).

منابع

1. Beszterda, M. & Nogala-Kalucka, M. (2019). Current Research Developments on the Processing and Improvement of the Nutritional Quality of Rapeseed (*Brassica napus* L.). Eur. J. Lipid Sci. Technol. 121, 1–18.
2. Duensing, N. et al. (2018). Novel features and considerations for ERA and regulation of crops produced by genome editing. Front. Bioeng. Biotechnol. 9, 1–16.
3. Elahi, N. et al. (2016). Modification of oil and glucosinolate content in canola seeds with altered expression of *Brassica napus* LEAFY COTYLEDON1. Plant Physiol. Biochem. 100, 52–63.
4. Huang, H. et al. (2020). Modifications of fatty acid profile through targeted mutation at *BnaFAD2* gene with CRISPR/Cas9-mediated gene editing in *Brassica napus*. Theor. Appl. Genet. doi:10.1007/s00122-020-03607-y
5. Li, Q. et al. (2015). Wrinkled1 accelerates flowering and regulates lipid homeostasis between oil accumulation and membrane lipid anabolism in *Brassica napus*. Front Plant Sci. 6:1015.
6. Liu, N. et al. (2019). Overexpression of WAX INDUCER1/SHINE1 gene enhances wax accumulation under osmotic stress and oil synthesis in *Brassica napus*. Int. J. Mol. Sci. 20, 1–16.
7. Nesi, N. et al. (2008). Genetic and molecular approaches to improve nutritional value of *Brassica napus* L. seed. Comptes Rendus - Biol. 331, 763–771.
8. Okuzaki, A. et al. (2018) CRISPR/Cas9-mediated genome editing of the fatty acid desaturase 2 gene in *Brassica napus*. Plant Physiol Biochem 131:63–69.
9. Petrie, J.R. et al. (2020). Development of a *Brassica napus* (Canola) Crop Containing Fish Oil-Like Levels of DHA in the Seed Oil. Front. Plant Sci. 11, 1–15.
10. Sashidhar, N. et al. (2020). Gene editing of three *BnITPK* genes in tetraploid oilseed rape leads to significant reduction of phytic acid in seeds. Plant Biotechnol. J. 1, 1–10.
11. Villanueva-Mejia, D. & Alvarez, J.C. (2017). Genetic Improvement of Oilseed Crops Using Modern Biotechnology. Adv. Seed Biol. doi:10.5772/intechopen.70743.
12. Wu, XL. et al. (2014). *BnWR11* coordinates fatty acid biosynthesis and photosynthesis pathways during oil accumulation in rapeseed. J Integr Plant Biol. 56(6):582–93.
13. Zafar, S. et al. (2019). Recent advances in enhancement of oil content in oilseed crops. J. Biotechnol. 301, 35–44.

مدیریت بیماری‌های گیاهی با استفاده از روش‌های زراعی

Managing crop diseases through cultural practices

اصلاح ازت خاک

گزارش‌های علمی متعددی در خصوص اثربخشی اصلاح ازت خاک، در کنترل انواع بیمارگرهای گیاهی وجود دارد (Bailey & Lazarovits, 2003). برای مثال، کاربرد کنجاله سویا در مزارع سیب‌زمینی، به کاهش چشمگیر پژمردگی ورتیسلیومی، جرب سیب‌زمینی و جمعیت نماتدهای پارازیت گیاهی در خاک مزارع مورد آزمایش، منجر شد (Conn & Lazarovits, 1999; Lazarovits et al., 1999). افزودن کنجاله سویا به خاک، منجر به انتشار آمونیاک در خاک می‌شود که این ماده برای بسیاری از ارگانسیم‌ها از جمله اندام‌های بقای بیمارگرهای گیاهی، سمی است (Bailey & Lazarovits, 2003). مقدار کم کربن آلی در خاک، برای تجمع آمونیاک بسیار مهم است در حالی که مقادیر بالای مواد آلی خاک، از تجمع آمونیاک جلوگیری می‌کند (Tenuta & Lazarovits, 1999).

آبیاری

تامین آب کافی برای تولید محصولات زراعی حیاتی است و نقش مهمی در مدیریت بیماری‌های گیاهی دارد اگر چه می‌تواند به گسترش بیماری نیز کمک نماید. برای مثال، آب آبیاری می‌تواند به انتشار عامل بیماری کمک کند و در شرایط خشکی، مانع از خشک شدن اندام‌های تکثیر بیمارگر شود و در نتیجه بطور موثر، موجب افزایش مایه تلقیح بیمارگر در خاک می‌شود. آبیاری بارانی موجب افزایش رطوبت سطح برگ‌ها می‌شود که این امر به ایجاد شرایط مطلوب برای جوانه‌زنی و نفوذ هاگهای قارچی و در نتیجه ایجاد عفونت در گیاه میزبان منجر خواهد شد. همچنین، آبیاری بارانی موجب افزایش پاشیده شدن هاگها و در نتیجه گسترش بیمارگر خواهد گردید. با این حال، می‌توان از آبیاری برای کاهش سطح مایه تلقیح بیمارگر استفاده کرد. بدین ترتیب، جمعیت عوامل میکروبی تخریب‌کننده اندام‌های بقای قارچی می‌تواند با دوره‌های متناوب مرطوب کردن و خشک کردن خاک، افزایش یابد. بطور کلی، آبیاری قطره‌ای که آب را مستقیم به ناحیه ریشه گیاه می‌رساند، کمترین احتمال را در توسعه بیماری دارد، اگرچه با استفاده از تیمارهای مناسب در آب آبیاری می‌توان مایه تلقیح عامل بیماری را کاهش داد و از این طریق از گسترش بیمارگر جلوگیری نمود.

منبع

Walters, D. (Ed.). (2009). Disease control in crops: biological and environmentally-friendly approaches. John Wiley & Sons.

Peanut pest management

رضایر مهدی علمدارلو

alamdar@takato.ir

کارشناس تحقیقات مرکز تحقیقات کاربردی و تولید بذر، شرکت توسعه کشت دانه‌های روغنی

Herbicides used and their application rate per hectare		Pre-planting (incorporated with soil)		Pre-emergence		Post-emergence						Integrated weeds management	
		Terflant/Triflu ralin) 2-2.5 litre	Sonolan (Ethalfluralin) 1 litre	Stomp* (Pendimethalin) 1 litre	Persuit** (Imazthapyr) 1 litre	Basagran (Bentazone) 2-3 litre	Oxyfluorfen (Goal) 1.5 litre	Gallant (Haloxypop etoxyethyl) 2-2.5 litre	Gallant super (Haloxypop-R methyl ester) 0.75-1 litre	Focus (Cycloxydim) 2 litre	Select Super (Clethodim) 0.8-1 litre		Nabu S (Sethoxydim) 2-3 litre
Broad leaf	Velvetleaf (<i>Abutilon theophrasti</i>)												-Use of healthy and certified seed with no weeds seed -Timely cultivation -Proper sowing depth -Proper sowing density -Rotation and weed control -Wet planting (irrigation of the ground before cultivation and control of weeds.) -Use of cultivator in row cropping. -Timely use of herbicides (post-emergence herbicides are better to be used at 2-6 leaves stage of the weeds). -In order to prevent resistance to herbicides, it is better to change the type of herbicides used at different times. *-For better effect of Stomp, it is necessary to provide sufficient moisture on the soil surface for some time after spraying with this herbicide. **- Pursuit can be used alone or mixed with other herbicides as post-emergence application. It should not be used more than once a year.
	Pigweed (<i>Amaranthus retroflexus</i>)												
	Goosefoots (<i>Chenopodium album</i>)												
	Black nightshade (<i>Solanum nigrum</i>)												
	Wild gooseberry (<i>Physalis angulate</i>)												
	Cocklebur (<i>Xanthium strumarium</i>)												
	Wild melon (<i>Cucumis melo var. agrestis</i>)												
	Jimson weed (<i>Datura stramonium</i>)												
	Bindweed (<i>Convolvulus arvensis</i>)												
sedge	Nutsedges (<i>Cyperus spp</i>)												
Narrow leaf	Johnsongrass (<i>Sorghum halepense</i>)												
	Barnyard grass (<i>Echinochloa crus_galli</i>)												
	Greenfoxtail (<i>Setaria viridis</i>)												
	Bermudagrass (<i>Cynodon dactylon</i>)												
Effective partially effective ineffective Unknown 													

Oilseeds Research & Development Company

Monthly Bulletin of Oilseeds Research

No.105, Aug 2020

Contents:

Monthly Bulletin of Oilseeds Research

Language: Farsi(Persian)

Publisher:

Oilseeds Research &
Development Company

www.takato.ir
info@takato.ir

Phone: +981133435382
Telegram: @takatoservice
Instagram: takato.genebank

Importance of considering to canola seed production in Iran.....	1
New applied publications on sesame oilseed crop	2
Sunflower cultivation.....	5
Oilseed crops improvement with the help of modern biotechnology (canola seed, part 1)...	6
Managing crop diseases through cultural practices.....	10
Peanut pest management.....	11

Authors:

Ali Zamanmirabadi
Mitra Ramezani
Salah Motemedi
Sara Kabirnataj
Aydin Hassanzadeh
Rezapour Mehdi Alamdarlou